

HUSZÁRLÉPÉSBEN

/ SAM HAVADTOY
NEW YORKBAN

KNIGHT MOVE

/ SAM HAVADTOY
IN NEW YORK

2018. 07. 13.
- 2018. 09. 02.

HUSZÁRLÉPÉSBEN
/ SAM HAVADTOY
NEW YORKBAN
KNIGHT MOVE
/ SAM HAVADTOY
IN NEW YORK

2018.07.13.
- 2018.09.02.

Kurátor / Curator:
Nemes Attila

borítón: Sam Havadtoy: *Önarckép*, 1985
szitanyomat (a művész tulajdona)
/ on the cover: Sam Havadtoy: *Self portrait*, 1985
serigraphy (property of the artist)

HUSZÁRLÉPÉSBEN SAM HAVADTOY NEW YORKBAN

Egy képzőművészeti karriert sok szempontból vizsgálhatunk, így például afelől a kapcsolatrendszer felől, melyben a művész először próbálja ki, alakítja ki saját nyelvét. Sam Havadtoy története, munkáihoz kapcsolódó és személyes „sztorijai” legtöbbször azokhoz az ismerősökhöz, barátokhoz kapcsolódnak akikkel a New Yorkban eltöltött éve alatt ismerkedett meg. A londoni születésű Sam négy évesen, 1956-ban költözik Budapestre a Havadtóy családdal, majd 1971-ben hagyja el az országot egy szabadabb világ reményében.

1972-ben érkezik meg New Yorkba, ahol belsőépítészként kezd el dolgozni, és ennek kapcsán ismeri meg John Lennont és Yoko Onót, akik folyamatos megbízásaikkal, barátságukkal megnyitják Havadtoy számára a vezető művészeti köröket. Egymás után kapja a megbízásokat befolyásos művészekről, ízlésformálóktól, építészekről.

Kezdetben Yoko Ono munkatársa, majd más művészekkel, többek között Keith Haringgel dolgozik együtt. Belsőépítészként szerzett tapasztalata, anyag- és gyártástechnológiai ismeretei hamar népszerűvé teszik. Az egyre bővülő számú és léptékű együttműködések hamarosan önálló javaslatokat is szülnék, így készül el például Keith Haring oltárdarabja. Miközben Haring ajtóin dolgoznak a Dakota házban lévő műteremben, az egyik helyiségben egy kisméretű orosz utazó ikon felnagyított, mintázásra előkészített változatát mutatja meg a művésznek. Keith Haring azonnal igent mond, és ezen a ponton el is indul az oltár karrierje.

Későbbi munkáiban is többször tesz utalást erre az időszakra, ezekre a kapcsolatokra. Az elmúlt években (2013–16) készített *Ajtók* sorozat kapcsán említi meg a következő történetet is. Keith Haring hívja meg őt Claude Picasso házába, ahol többek között egy Picasso által festett ajtót és más festett ajtókat is lát. Mint kiderült, az első ajtó egy gyűjtő megrendelésére készült, aki végül nem fizetett, így az ajtót beépítették helyben. Haring és más művészek az ajtó láttán maguk is elkezdtek egy-egy panelt megfesteni Claude Picasso otthonában, ami így kisebbségi hagyományt teremtett. Amikor Haring felkéri Havadtoyot hogy vállalja el új otthona berendezését, az első javaslatai között szerepel egy kandalló és több ajtó elkészítése. Mivel Haring előrehaladott betegsége miatt ekkoriban már nehezen dolgozott, Havadtoy komoly feladatot kapott a darabok előkészítésében és gyártásában is.

A 2010-es évek közepén készült *Ajtók* sorozat darabjai már sokkal inkább saját személyes átalakulásairól, sorsfordulókról szólnak, életrészek megnyílását vagy lezáródását jelentik. A Budapest

KNIGHT MOVES SAM HAVADTOY IN NEW YORK

Sam Havadtoy: Józsi
vegyes technika, szitanyomat, vászon
/ **Sam Havadtoy: Self portrait, 1985**
mixed media, silkscreen on canvas
60 × 83 cm

Sam Havadtoy: *Ajtók sorozat No.4.*
talált tárgy, vegyes technika
/ mixed media on found object
241 × 124 × 18 cm

An artist's career can be examined from many different approaches, for example, through the network of relations in which the artist first tests the waters and establishes his own language. The narrative of Sam Havadtoy and his 'stories' are most often related to the friends and acquaintances he met during the years he spent in New York. London-born Sam moves to Budapest in 1956 at four years of age, with the Havadtoy family, and then leaves the country in 1971 in search of a free world.

He arrives in New York in 1972, where he starts working as an interior designer and, thus, ends up meeting John Lennon and Yoko Ono, who open the doors for Havadtoy to the leading art circles through their continuous stream of commissioned work and friendship. He receives one commission after the other from influential artists, trend-setters and architects.

He first works alongside Yoko Ono and subsequently with other artists, such as Keith Haring. His experiences as an interior designer and his knowledge of materials and manufacturing technologies help him to quickly gain popularity. The growing number and scope of the projects he is working on soon lead to suggestions of his own, including Keith Haring's altarpiece. Whilst working on Haring's doors in the studio of the Dakota house, in one of the rooms, he presents the artist with an enlarged version of a small-sized Russian traveling icon prepared for molding. Keith Haring says yes at once, which launches his "altar-career".

His later works make numerous references to this period and these relationships. He mentions the following story in relation to the *Doors* series prepared over the recent period. Keith Haring invites him to the house of Claude Picasso, where he sees – amongst other things – a door painted by Picasso and numerous other painted doors. It turns out that the first door was made at the order of a collector who finally failed to pay up and, thus, the door was finally installed on site. The door led Haring and other artists to start painting a few panels in the home of Claude Picasso and ultimately to the establishment of a tradition of some sorts. When Haring asks Havadtoy to prepare the interior of his new home, his first suggestions include fashioning a fireplace and multiple doors. While it was hard for Haring to work due to the advanced state of his illness, Havadtoy was charged with a serious task in preparing and manufacturing the pieces.

Yoko Ono: Játssz bizalommal

Fotó: ROSTA József © Ludwig Múzeum

– Kortárs Művészeti Múzeum, Adattár és Digitális Archívum

/ Yoko Ono: Play it By Trust

Photo: József ROSTA © Ludwig Museum

– Museum of Contemporary Art, Archive

The works of the *Doors* series made in the mid-2010s are more about his personal transformation and twists of fate, the opening or conclusion of various periods of life. The doors gathered from bulk waste collections on the street of Budapest are pieces of the city's history, silent witnesses to the fate of the people who used them. We cannot know for sure which flat they came from, who used them and what their ultimate fate was. Havadtoy's doors opened or concluded countless stormy and tragic chapters of the city's history, albeit not of the "big picture history", but rather those of micro narratives, which stand in the focal point of his art. They function as a kind of time capsule, which – true to his own technique – undergo various phases of mummification, painted or covered with lace, textile and plexol before receiving a coat of paint and "dotting". He collects and subsequently reveals them in a carefully covered manner, providing an unbreakable shell for viewers searching for meaning, who are thus forced to project stories from their own memories onto these closed, yet still recognizable objects.

Havadtoy's game cannot be separated from the scenario that characterizes his years spent in New York. As an interior designer and decorator he works with intense artistic interest and creative drive, in which he wages an ongoing battle for independent artistic opportunities. The fireplace panel he created for Haring is perhaps the piece that undoubtedly shows that even as a designer, he insists on the inclusion – in an artistic sense – of his ideas in the creative process. The mummification process – the most unique feature of his art – mentioned in relation to *Doors*, is already noticeable at this point. When creating the interior of Haring's flat, he includes the language invoked from him, putting it to use in "packaging" it into the space itself. The same gesture can be witnessed when he references Rauschenberg's erased De Kooning drawing by "encasing" a Yoko Ono painting in his work 53.13. The video made for the occasion shows the technique I repeatedly referred to as mummification.

This is the process in which Havadtoy incorporates and enmeshes the oeuvres of artists, thus, opening up a new context or field of interpretation for viewers.

It is precisely in this sense that the series typical of his later artistic periods (Modigliani, De Kooning, Jasper Jones, Warhol, Haring, etc.) become the time capsules of Havadtoy, adopting again and again, expropriating and packaging their art. For example, in the case of his

Keith Haring: Szárnyasoltár, 1990

utcáiról, lomtalanításokból összeszedett ajtók a város múltjának darabjai, az azokat használó emberek sorsának néma tanúi. Nem tudhatjuk, melyik lakásból kerültek a hulladékkipacra, ki használhatta őket, és milyen sors várt rá. Havadtoy ajtó a város történetének számtalan viharos és tragikus fejezetét nyitották meg vagy zárták le, de nem a „nagy történelmet”, hanem azokat az egyéni mikrotörténeteket, melyek művészetének középpontjában állnak. Egyfajta időkapszulák ezek, melyek a saját technikájára jellemzően mennek keresztül a mumifikáció fázisain, kenődnek át, kerülnek beborításra csipkével, textillel, majd plextollal, végül festékborítást és „pötytyözést” kapnak. Összegyűjti, majd gondosan befedve elének tárja ezeket, feltörhetetlen héjat adva a jelentést kereső nézőnek, aki így kénytelen saját emlékeiből előtörő történeteket vetíteni ezekre a zárt, mégis felismerhető tárgyakra.

Havadtoy játéka nem választható el attól a helyzettől, amely a New Yorkban eltöltött éveit jellemzi. Belsőépítészként, lakberendezőként erős művészeti érdeklődéssel és alkotói késztetéssel dolgozik, melyben folyamatos harcot folytat az önálló művészeti lehetőségekért. A Haringnek készített kandallóelőlap talán az a mű, amely minden kétséget kizárva mutatja meg, hogy már designerként is ragaszkodik ahhoz, hogy az alkotási folyamatban elképzeléseit művészi értelemben építse be. Az *Ajtók* kapcsán említett mumifikációs folyamat, amely művészete legjellemzőbb sajátossága, már itt is tetten érhető. Haring lakásának berendezésénél a tőle idézett nyelvet „csomagolja” be a térbe. Ugyanez a gesztus jelenik meg akkor is, amikor Rauschenberg eltüntetett De Kooning-rajzára utalva „beburkol” egy Yoko Ono-festményt 53.13 című munkájában. Az erről készült videóban pontosan megfigyelhetjük azt a technikát, amelyet többször mumifikációnak neveztem.

Ez az a folyamat, ahogy Havadtoy beépíti és körbeszövi számos művész életművét, ezzel új kontextust, értelmezési mezőt nyitva a nézőnek.

A későbbi művészeti időszakaira jellemző sorozatok (Modigliani, De Kooning, Jasper Jones, Warhol, Haring stb.) pont ebben az értelemben válnak Havadtoy időkapszuláivá, újra és újra áttemelve, kisajátítva, becsomagolva azok művészetét. A Modiglianik esetében például saját értelmezésében Elmyr de Horyt említi, a két Modigliani-portrét hamisító magyar származású festőt, akivel szemben „visszaadja” a portrék eredetiségét, új műalkotásokat teremt mintegy újrateremtve azokat.

Sam Havadtoy: *Repülő Mickey*, 2017
talált tárgy, antik csipke, akril, fehér arany
/ **Sam Havadtoy: *Flying Mickey*, 2017**
mixed media, lace, acrylic paint and
gold leaf on found object
33 × 39 × 48 cm

Sam Havadtoy: A Játék, 2006
antik csipke, akril, vegyes technika
/ **Sam Havadtoy: The Game, 2006**
mixed media, lace, acrylic paint
101 × 101 cm

own interpretation of the Modiglianis, he mentions Elmyr de Hory, the painter of Hungarian descent who forged the two Modigliani portraits, as a counterpoint compared to which he “restores” the genuine nature of the portraits, as if creating or recreating new works of art. The gestures of recreation, obfuscation or partially covering up works are nothing new in the history of art and play a significant critical role in modern art. In the case of Havadtoy, apart from the play with delineation, the decorative value of the items – his *approach* as a decorator or interior designer – also plays a significant role (e.g. the series based on the tones of the Pantone range). His works often seem to cover up or reposition themselves.

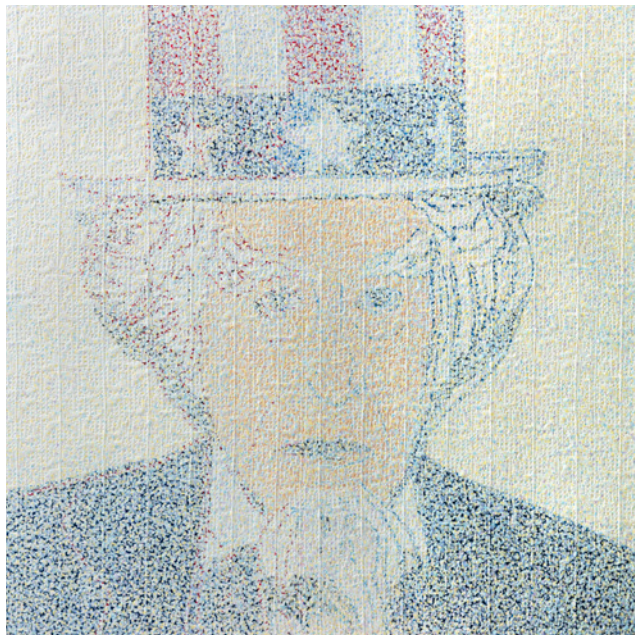
For example, the works made with Disney characters dress the iconic cartoon figures of American history with themselves, elevating them to the status of statues in a renaissance palace or modern apartment. The “Love” and “Forever” inscriptions of the encased Fiat 500 serve as an apotheosis of the freedom accessible for all and a democratic symbol of the post-war new world on the occasion of the car’s remanufacturing.

Not only does Havadtoy cover up items, he also forces them on countless occasions into a game of chess through his series and works that maintain a dialogue with one another. His works build up a gradual game, often self-referentially in the case of some of his series (*Nobody Knows That I Am Gay*), whilst other works do the same with the iconic pieces of the oeuvres of other artists (Keith Haring *Ludo*, Andy Warhol *Uncle Sam*) and his own works. He has been known to profess the importance of chess in his own life. Following the death of John Lennon, when he provided Yoko Ono with support in the widower’s day-to-day life, they discovered a letter from Bobby Fischer amongst all the messages of support, in which he offered his condolences as well as brought attention to the potential offered by playing chess on a daily basis. Many were impressed by the way Fischer won the title of world champion in 1972 and Havadtoy was a great admirer of his and easily identified with the boy of Eastern European descent, as he vanquished the seemingly unbeatable Soviet champions. He himself is also a skilled player – although he claims to lack mastery of the game – and at Fischer’s suggestion, he even convinces Ono to play on a daily basis. Chess also became a metaphor of their parting twenty years later. Havadtoy explained that the games of a relationships are similar

Az újrateremés, az elfedés, a részben elfedés gesztusai nem újak a művészettörténetben, és a modern művészetben jelentős kritikai szerepet kapnak. Havadtoy esetében az ábrázolással játszott játék mellett a tárgyak dekorációs értéke – a belsőépítész, lakberendező szeme is komoly szerepet kap (pl. a Pantone skála színárnyalataira épülő sorozatok). Munkái sokszor tűnnek úgy, mintha magukat fednék be, raknák új helyzetbe.

A Disney-figurákkal készült művek például önmagukba öltöztetik fel az amerikai kultúra ikonikus rajzfilmfiguráit és emelik azokat egy reneszánsz palota vagy éppenséggel egy modern lakás szobraivá. A beburkolt Fiat 500-as „Love” és „Forever” felirataival a háború utáni új világ demokratikus szimbólumának számító, mindenki számára elérhető szabadság jelképének apoteózisa az autó újragyártásának alkalmából.

Havadtoy nemcsak becsomagolja a tárgyakat, hanem sorozataiban és sokszor egymással is párbeszédet folytató munkáiban számtalanszor sakkjátszmába kényszeríti azokat. Egy-egy sorozata gyakran önmagában is (*Nobody Knows That I Am Gay*), más művei más művészek életművének ikonikus darabjaival (Keith Haring *Ludo*, Andy Warhol *Uncle Sam*) és saját műveivel is lépésről lépésre épülő játékot játszanak. Saját elmondása szerint is fontos szerepet játszott életében a sakk. John Lennon halála után, amikor már Yoko Ono támaszaként minden nap segített az özvegy életében, a kondoleáló levelek feldolgozása közben lettek figyelmesek egy Bobby Fischertől származó levélre, amelyben együttérzésének kifejezése mellett a mindennapi sakkozásban rejlő erőre hívja fel a figyelmet. Fischer 1972-es világbajnoki címszerzése sokakat lenyűgözött, Havadtoy is nagy tisztelője volt, és szívesen azonosult a kelet-európai származású fiúval, aki legyőzi a legyőzhetetlennek számító szovjet bajnokokat. Maga is gyakorlott – bár saját állítása szerint nem túl jó – játékos, és Fischer javaslatára Onót is ráveszi a mindennapi játéokra. A sakk húsz évvel későbbi elválásuknak is a metaforája lett. Havadtoy magyarázatában egy párkapcsolat játszmaí sokban hasonlítanak a sakkhhoz, ahol a másik lépéseit szeretnénk előre kitalálni. „A sakk a szerelem szimbólumává vált a fejemben” – mondja. Bobby Fischer 1972-es Borisz Szpasszkij ellen vívott 41 lépéses csatája így kaphatott egy teljes, 41 darabból álló festménysorozatot, melyben minden egyes lépés a fehér egy-egy árnyalatában jelenik meg. Yoko Onóval folytatott napi három sakkjátszmájuk és kapcsolatuk játszmaí is tükröződnek a részben szitanyomott, csipkével borított kollázssorozatban.

Sam Havadtoy: *Uncle Sam*, 2018
antik csipke, akril, vegyes technika
/ Artist's Name: *Work Title*,
mixed media, lace, acrylic paint
215 × 160cm

Sam Havadtoy: *Mickey*, 2013
talált tárgy, antik csipke, akril, fehér arany
/ **Artist's Name: *Work Title*,**
mixed media, lace, acrylic paint
and gold leaf on found object
84 × 47 × 32 cm

in many ways to chess, as one attempts to figure out the moves of the other player in advance. "To my mind, chess has become a metaphor of love," he claims. Bobby Fischer's 41-move match against Boris Spassky in 1972 thus received a 41-part series of paintings in which every move is captured in a particular shade of white. The three games of chess per day with Yoko Ono and the games of their relationship are thus mirrored in the screen-printed collage series covered with lace.

It is particularly noteworthy that his propensity for chess is formally manifested in the lacework that has become an essential part of his technique. When viewed up close, his works seem to consist of the positions of countless games of chess.

Ono buys Warhol's *Uncle Sam* for him as a gift, humorously referring to the relationship of Sam and his Hungarian relatives. He repaints Warhol's work – which served as a treatment and subversion of the wartime enlistment poster – with his own technique, repeatedly actualizing it as a pop icon. He gains the acquaintance of Warhol at the side of Yoko Ono, who mentions him in several passages of his diary as Ono's new partner. In his entry from 10 April 1984, he refers to him as Yoko Ono's "live-in love decorateur" partner, whom he fails to recognize on this occasion, yet notes elsewhere that Sam seems to act as Sean Lennon's father. Warhol convinces him to try his hand at screen printing and he introduces him to one of his assistants, with whom he develops a close work relationship. Amongst other things, this leads to the creation of his series of artworks depicting a Japanese bed scene in the mid-80s. These were based on his interest in wood engravings stemming from the period he spent in Japan with Yoko. "I love creating prints to this very day and I make a series every year."

His interest in Kertész dates back to the late 70s, when he discovers his anthology *Distortions*. He meets the world famous photographer in person in the early 80s and they discuss the making of the series, his technique and artistic vision at length. In the case of Kertész, Havadtoy again seeks for the opportunity to receive, process and appropriate his work, just as in the case of the work of other artists. "I fall in love with an artist or their art," and as they mature and take shape, "I process them through my own work." Through a coincidence, he discovers the mirrors used for the original series, which are identified by Kertész. Havadtoy decides to use the mirrors to create his own series of distortions entitled *Hommage à Kertész*. In this case,

Kifejezetten érdekes, hogy a sakk iránti vonzalma formailag is megjelenik a technikájának elengedhetetlen részét képező csipkék részleteiben. Középről szemlélve mintha számtalan sakkjátszma lépéseiből épülnének fel művei.

Warhol *Uncle Sam* című képét is Ono vásárolja meg neki ajándékba, viccesen utalva Sam és magyarországi rokonságának viszonyára. A katonai toborzó plakátot feldolgozó és annak eredeti jelentését így kiforgató Warhol munkáját is többször újrafesti saját módszerével, újra és újra aktualizálva azt mint pop art ikont. Yoko Ono oldalán ismerkedik meg Warhollal is, aki naplójában többször tesz említést róla mint Ono új élettársáról. 1984. április 10-i bejegyzésében is említi őt mint Yoko Ono „live-in love decorateur” élettársát, akit ez alkalommal még nem ismer fel, máshol megjegyzi: Sam Sean Lennon apjaként viselkedik.

Warhol beszéli rá, hogy próbálja ki a szitázást és mutatja be egyik asszisztensének, akivel szoros munkakapcsolatuk alakul ki. Így készülnek el például a japán ágyjeleneteket ábrázoló sorozat darabjai a 80-as évek közepén. Ezek alapjait a Yokóval Japánban töltött idő alatt megismert fametszetek iránti érdeklődés adja. „Nyomatokat mai napig szeretek készíteni, minden évben csinállok egy-egy sorozatot.”

Kertész iránti érdeklődése még a 70-es évek végén kezdődik, amikor felfedezi *Torzítások* című sorozatát. A 80-as évek elején személyesen is megismeri a világhírű fotóst, akivel sokat beszélget a sorozat elkészítéséről, technikájáról és művészeti látásmódjáról. Havadtoy Kertész esetében is keresi a lehetőséget, hogyan tudná munkáját befogadni, feldolgozni és sajátjává tenni, mint annyi más művész munkáját. „Beleszeretek egy művészebe vagy a művészetébe”, és ahogy kiforr és formálódik, „saját munkámon keresztül dolgozom fel”. Egy véletlen folytán megtalálja az eredeti sorozathoz használt tükröket, amelyeket Kertész azonosít is. Havadtoy úgy dönt, az eredeti tükrökben elkészíti saját torzítások-sorozatát *Hommage á Kertész* címmel. Ez esetben a képek tárgya egy fiatal sportoló férfi, akinek „tökéletes testét el akartam torzítani” – mondja cinikusan. Kertész torzító tükrökben készült fotósorozata a fotográfia és a nézői percepció viszonyának korai (1933) művészeti kritikája. A *Torzítások* sorozat a tükrök segítségével érdekesen eltorzított női testekből felépülő képeken keresztül hívja fel a néző figyelmét arra, hogy minden az ábrázolásnak, a művészi szándékknak van alárendelve. Havadtoy *Hommage á Kertész* sorozata a női testet férfi testtel helyettesíti be, így sajátítva ki magának a *Torzításokat*.

the subject of the images are a young athletic man, whose “perfect body I attempted to distort,” he notes cynically. Kertész’s series of photographs made through a distortive mirror serve as a form of early (1933) artistic criticism on the relationship between photography and the perception of viewers.

Through the engagingly distorted images of female bodies, the *Distortions* series uses mirrors to bring the attention of viewers to the fact that everything is subordinated to representation, depiction and artistic intention. In Havadtoy’s series *Hommage á Kertész*, the female body is replaced by a male counterpart, thus expropriating *Distortions*.

He often revisits his previous works. For example, his series of ducks created originally for charity serves as the subject of one of his new works, the carpet first displayed at the Ludwig Museum. The collage of duck paintings previously created for an exhibition at the Smith College Museum of Art is now revisited through an Indian hand-woven carpet. As an interior designer, he worked with artistic carpets from very early on in his career, for example, with Claude Picasso’s floor textiles. From his own works, the *Nobody Knows That I am Gay* series was the first to be turned into carpeting.

Havadtoy’s art is based on and progresses through his interior designer and decorator career as well as the friendships and work relationships developed with the artists he met over the years he spent with Yoko Ono. In his work as an interior designer he gradually demands ever more room for his own artistic ideas, whilst his mature art finally enters spaces such as the Villa Reale in Monza, the Palazzo Rosso and Palazzo Bianco in Genoa or the Certosa di San Martino in Naples.

The opportunities I had in regularly visiting his studio for many long years and interviewing Havadtoy, who devoted time to answering my questions, provided invaluable assistance in familiarizing his art. I hope that this exhibition and the brief passages written to accompany it can help illuminate some of the micro narratives and connections which facilitate a better understanding of Havadtoy’s work.

Words: Attila Nemes

Gyakran előfordul, hogy saját korábbi munkáját is újra feldolgozza. Az eredetileg jótékonyági céllal készített, kacsákat formázó sorozata így válik témájává egyik új munkájának, az először a Ludwig Múzeumban kiállított szőnyegnek. A korábban a Smith College Museum of Art kiállítására kacsás festményekből épített kollázst most egy indiai kézi csomózású szőnyegben dolgozza át. Lakberendezőként már egész korán dolgozott művészeti szőnyegekkel, például Claude Picasso padlótextiljeivel. Saját munkái közül a *Nobody Knows That I am Gay* sorozatból készít először szőnyeget.

Havadtoy művészete belsőépítész, lakberendező karrierjére és a Yoko Ono oldalán eltöltött években megismert művészekkel kialakított barátságokra és munkakapcsolatokra épül és halad előre. A belsőépítészeti munkáiban lépésről lépésre egyre több teret követel önálló művészeti elgondolásainak, majd végül kiforrott művészetével avatkozik be olyan terekbe, mint a Villa Reale Monzában, a Palazzo Rosso és a Palazzo Bianco Genovában vagy Nápolyban a Certosa di San Martino.

Az a lehetőség, hogy hosszú évek óta rendszeres látogatója lehetek műtermének és interjúkat készíthetek Havadtoyjal, aki időt szán kérdéseim megválaszolására, elengedhetetlen segítséget nyújtott művészetének megismerésében. Remélem, ezzel a kiállítással és az ahhoz írt rövid szöveggel sikerül megvilágítani néhány mikrotörténetet és összefüggést, melyek Havadtoy munkájának jobb megértését segítik.

Szöveg: Nemes Attila

Sam Havadtoy: *Torzítások 16.*
zselatinos ezüst
/ Sam Havadtoy: *Distorsions 16.*
gelatin silver print
40 × 26,5 cm

Sam Havadtoy: *Ludo*, 2018

antik csipke, akril

/ Sam Havadtoy: *Ludo*, 2018

lace, acrylic paint

190 × 135 cm

LUDWIG — KORTÁRS
MÚZEUM MŰVÉSZETI
MÚZEUM

Müpa Budapest | H-1095 Budapest, Komor Marcell u. 1.

Tel: (+36 1) 555 3444 | info@ludwigmuseum.hu

ludwigmuseum.hu | facebook.com/ludwigmuseum | ludwigmuseum.blog.hu

A kiállítás nyitva / The exhibition is open 2018.07.13. – 2018.09.02.

Július 13. – augusztus 21.: Kedd – vasárnap, 10:00 – 18:00

/ July 13 – August 21: Tuesday – Sunday, 10 a.m. – 6 p.m.

Augusztus 21. – szeptember 23.: Kedd – vasárnap, 10:00 – 20:00

/ August 21 – September 23: Tuesday – Sunday, 10 a.m. – 8 p.m.

A múzeum hétfőn zárva. / The museum is closed on Mondays.